

بررسی ارتباط نظریه ذهن با
کارکردهای اجرایی و کیفیت
زندگی در بیماران دارای اختلال
دوقطبی نوع I

گردآورنده و تدوین

سید امیر حسین رسولی

ارتباط با ما

Amirhs.rasouli@gmail.com

مخاطب پژوهش

سیاست گذاران پژوهشی

سیاست گذاران درمانی

آنچه خواهید خواند

مخاطب پژوهش

خبر پژوهش

پیام پژوهش

ادامه پیام پژوهش

به نظر می‌رسد که شدت نارسایی کارکردهای اجرایی در پیش بینی نقص عملکرد فردی و اجتماعی افراد مبتلا نقش تعیین کننده‌ای داشته باشد. نتایج نشان داد که بین نظریه ذهن با کارکردهای اجرایی، تنظیم هیجان، تصمیم‌گیری پرخطر در افراد دارای اختلال دوقطبی ارتباط معناداری وجود ندارد بین نظریه ذهن با انعطاف‌پذیری شناختی در افراد دارای اختلال دوقطبی ارتباط معناداری وجود ندارد. بین نظریه ذهن با کنترل بازداری در افراد دارای اختلال دوقطبی ارتباط معناداری وجود ندارد. بین نظریه ذهن با کیفیت زندگی در افراد دارای اختلال دوقطبی ارتباط معناداری وجود ندارد.

پیام پژوهش

اختلال دوقطبی یک اختلال خلقی مزمن، شدید و عود کننده است که عوارض زیادی را به افراد تحمیل می‌کند. در مجموع بین ۲۰ تا ۵۰ درصد افراد مبتلا به اختلال دوقطبی کارکردهای اجتماعی و شغلی مختل دارند. علاوه بر موارد فوق این اختلال با آسیب‌های عصب روانشناختی به ویژه در حوزه‌های نظریه ذهن و کارکردهای اجرایی مانند شناخت اجتماعی، تنظیم هیجان، مهارت تصمیم‌گیری، انعطاف‌پذیری شناختی، کنترل بازداری و توانایی انتزاع همراه است. نظریه ذهن که به صورت بازنمایی پیوسته از وضعیت ذهنی خود و دیگران تعریف شده است، در فرایند تصمیم‌گیری و برای تعامل اجتماعی ضروری فرض می‌شود. بنابراین با شناخت نظریه ذهن بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی، می‌توان اقداماتی به منظور پیشگیری و درمان این اختلال انجام داد. در رابطه با کارکردهای اجرایی فرضیه نارسایی این کارکردها در تبیین بسیاری از اختلالات روان پزشکی از جمله اختلال دوقطبی مورد استفاده قرار گرفته است.

خبر پژوهش

میان نظریه ذهن با کارکردهای اجرایی، تنظیم هیجان و کیفیت زندگی در افراد دارای اختلال دوقطبی نوع یک ارتباط معناداری وجود ندارد.

